

Zeba Produccions recupera la memòria de les Festes del Tura en un documental

El treball cinematogràfic del Tura serà presentat en una projecció el dia 11 de setembre al Teatre Principal d'Olot

Una imatge del Ball Pla en la seva època de màxim esplendor, els 50 i 60 del segle XX.

OLOT | XAVIER VALERI

La memòria de les Festes del Tura és la trama del documental que ahir va ser presentat per a la premsa per Eduard Miguel de Zeba Produccions. Va avançar la projecció del film, la qual tindrà lloc el dimarts 11 de setembre a les 19.30 hores al Teatre Principal d'Olot. Miguel va explicar que el documental conté el testimoni de persones que han viscut les diferents èpoques de les Festes i la recuperació d'escenes de les celebracions que caracteritzaven les festes d'abans. Eduard Miguel va explicar que l'objectiu és explicar com eren unes festes que en 153 anys han passat de ser una

celebració religiosa a l'actual de caràcter variat, però sobretot festiu.

Va recordar que les primeres festes del Tura van ser programades pel novenari del Tura al 1859. Una novena són un conjunt d'actes religiosos que tenen lloc durant 9 dies. El novenari eren les persones que organitzaven els actes. D'aquelles primeres festes, de Miguel va dir que "tot eren processons i actes religiosos".

N'han quedat el cant de la Salve i l'ofrena floral a la Patrona de la Ciutat. És un acte que cada any té lloc el primer dia de la Festa. L'altre és la processó de la Mare de Déu del Tura. Els pavordes passegen la imatge de la Mare de Déu pels carrers de la ciutat. La processó és acompanyada pels gegants nans i cavallets i per la Principal d'Olot. Els balls de la faràndula culminaven les primeres Festes del Tura. Juntament amb els gegants les Festes tenien el Ball Pla i el Cos Iris com a únics referents que sortien del caràcter essencialment religiós. De fet el Ball Pla ja constava en el primer programa de les Festes del Tura i es feia a les festes de la localitat, almenys, des del segle XVII.

El Ball Pla, segons exposa Jordi Canal a la Revista de Girona, era una forma de ball de parelles de les més típiques de Catalunya. Era un tipus de celebració estesa per tot Catalunya, amb variants. El d'Olot començava amb un passeig. Les parelles caminaven pels carrers que envolten el passeig d'en Blai. Era un acte que acumulava una gran quantitat de públic. L'atracció eren els vestits, les joies i els rams. Era com una espècie d'estrena cinematogràfica actual, en la qual l'aspecte de les actrius i dels actors atrau multituds i és difós pels mitjans de comunicació.

L'aspecte glamurós i elitista va comportar problemes a la celebració: primer durant l'efervescència de la creació del moviment obrer, amb elements contraris a l'elitisme del ball i després durant l'època franquista. Acabada la Guerra Civil el Ball Pla va ser lloiat i destacat per la premsa propera al feixisme. La importància que li van donar, el va convertir en objectiu dels elements progressistes del principi de la democràcia. Després d'alguna xiulada i de molts articles a la premsa, el Ball Pla es va celebrar per darrera vegada al 1978. Després va ser recuperat en un llibre per l'escriptor i col·laborador del Diari de Girona Alexandre Cuellar.

L'altre esdeveniment de tradicional destacat, ahir, per Miguel, ahir, va ser el Cos Iris. Aquest esdeveniment a tingut continuïtat per la perseverància del Centre d'Iniciatives Turístiques d'Olot. Una entitat que ha procurat mantenir-lo al programa de Festes en base a incentivar la participació de carrosses. El Cos Iris, també, atrau cada any una multitud que s'aplega a l'entorn del Parc Vell i de la plaça Clarà per tal d'observar el pas de carrosses fetes de paper. L'esdeveniment culmina en un combat, el qual consisteix a llençar-se els papers de les carrosses.

Miguel va explicar que el model de Festes de Ball Pla, Cos Iris i processons es va trencar poc després del final del Ball Pla. A mitjans del 80, joves que havien participat al Sant Fermí van traslladar a Olot el model de penyes. Va ser quan els correbous van tenir el punt més alt. Ara la idea exposada per l'Ajuntament és compartir el model de penyes i tradicions però en base al seny.

El documental de les Festes del Tura forma part d'una sèrie que contempla la Guerra Civil, l'Aiguat del 1940 i la creació i consolidació del Barri de Sant Roc a partir dels anys 50.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/comarques/2012/08/24/zeba-produccions-recupera-memoria-festes-del-tura-documental/578359.html?utm_source=rss